Štev. 40. Poštnina v gotovčini plačana. Cena edne številke dinar. 30. septembra 1928. Leto XV.

Novine prihajajo vsako nedeljo. Priloga Marijin list i Kalendar Srca Jezušovoga. Cena pri skupnom naslovi na dom 25 D., na posamezni naslov 30. D., či se cela naročnina naprej plača do 31. marca. Či se pa plača po 31. marci, je pri skupnom naslovi cena 30 D., pri posameznom 35 D. M. list i Kalendar se plačata posebi. Amerikanci plačajo za vse vkup 4 dolare. Naroči se na upravništvi v Črenšovcih, Prekmurje. Uredništvo je v M. Soboti.

NOVINE

Glasilo Slovenske krajine

Izdajateo: KLEKL JOŽEF, vp. pleb. nar. poslanec.

Oglase sprejema samo tiskarna in uredništvo v Soboti Kolodvorska ulica 123. Cena oglasov cm² 75 par; 1/4 strani dobi 20%, 1/2 strani 25% i cela stran 30% popušta za edno objavo. Cena malih oglasov je: do dvajsetipet reči 5 Din. više od vsake reči pol D. Med tekstom cm² 1.50 D., v »Poslanom« 2·50 D. Takso za oglase plača uprava i da za vse oglase od 5% do 50% popusta.

Rokopisi se ne vračajo.

Mir, poštenost i odkritost.

Dostakrat se čüje od naši nasprotnikov: „No, zdaj mate svojega dr. Korošca na vladi, zdaj ma on vso oblast v državi v svoji rokaj, pa nam povejte, če so te zdaj kakša drüga nebesa na zemli, kak so bila pred tem."

K tomi moramo najprvlé znati, da je naša država nova, ne stara. Vsakši novi gospodar ma dosta več skrbi, dela i stroškov kak stari gospodar. Lehko je takšemi gospodari, šteri dobi imanje v najlepšem redi, brez dugov i z vsem potrebnim preskrbleno v svoje roke. Teško je pa takšemi gospodari, šteri dobi imanje, brez hiže, brez živine, brez škerí i náj bo to imanje, ešče tak lepo ivelko. Prvlé kak si takše imanje lepo vred dene, ga košta to nezmerno trüda i brige, poleg toga pa mora jako razmetno, skrbljivo i vstrajno delati.

Ravno tak je z našov državov. To je nova, velka i bogata država, nema pa ne zadosta cest, ne železnic, ne fabrik, ne šol i drügi vnogi reči s šterimi se lehko to bogastvo, štero leži v zemli, zdigne. Vsakši novi gospodar v toj državi ma dosta brig i nevol če si ščе gospodarstvo dobro v réd vzéti. Gospodar edne države pa mora biti predvsem razmeten, pošten, skrben i nesebičen.

Takši gospodarov smo mi do zdaj malo meli.

Ravnati novoj državi, štera ma jezero potrebščin, je ne lehko. Že v stari državaj, gde so v glavnom že z vsemi rečmi preskrbleni, jako pazijo na to, što je ravnitel v državi. Telko bole je pa potrebna dobroga ravnitela mlada, nova država, v šteroj sploj vse trbej na novo preskrbeti.

Mi odkrito povemo, da je ravno naša država mela duga leta jako slabe ravnitele. Ravnitelje toj državi so bili ravno tisti lüdje, šteri zdaj ščejo nekaj gučati proti dr. Korošci. Teško je novo državo od vsega začetka dobro v red postaviti. Stokrat žmetnej je pa takšo državo zvažati te, gda so drügi že ščista zavozili ž njov. I to delo zvažanja opravla zdaj dr. Korošec.

Od tisti, šteri so meli državno oblast pred dr. Korošcom v svoji rokaj nemremo ravno praviti, da so bili razmetni, pošteni skrbni i nesebični. Najmenje bi pa to lehko pravili od naši demokratov i radičovcov.

Zdaj kažejo na drüge, ka so pa sami napravili?

Ali ščejo mogoče naši nasprotniki s tem, gda nas spitavlejo, zakaj nega zdaj nebes nazemli, povedati, da so te bila nebesa na zemli, gda so bili oni na vladi?

Ali so bila mogoče te nebesa na zemli, gda so demokratje uredili našo državo centralistično, da so romali vsi naši dohodki v Belgrad, nazaj so se pa nigdar ne vrnoli? Mogoče, da so za njé bila v tistom časi nebesa na zemli, ar so si penez v tom časi v istini strašno dosta spravili. Nego, kak si što spravi, tak tüdi zapravi. I dnes gotovo že nemajo dosta penez več i nebesa pomali idejo z zemlé.

Ali so pa mogoče to bila nebesa na zemli, gda so se nam od leta do leta povekšavale dače, gda je Orjuna vzemirjala i morila mirne lüdi, gda so vučitele i državne uradnike preganjali na vse strani, poleg so pa šle železnice na nikoj, ceste so se pa vtaplale v blati? Vse je mogoče i gotovo je, da so bila preci lepa nebesa na zemli te, gda so različne slovenske banke samo njim mogle služiti.

Nego takša nebesa smo mi jako neprijetno občütili na svoji hrbtaj.

Za nas je pa zdaj ščista inači.

Mi ne pozabimo tistoga, kak dugo so delali našo železnico. Delo je bilo slabo i ešče to se je vleklo pa vlekio, dukeč je ne prišla naša stranka na vlado i železnica je v trej mesecaj z mostom vred gotova gratala. I potom, gda so mele oblast drüge vlade v rokaj je vse počivalo, kak je pa naša stranka na vladi, delajo se včasi novi mosti i se popravla vse, ka se je prvle zamüdilo.

Naše stranke delo je, da velki del naši dohodkov ostane doma, ka se naednok pozna pri naši cestaj i vsem gospodarstvi. Že vnogo let so ne bile naše ceste tak dobro nasipane kak zdaj. Dače so se do zdaj vsakše leto povekšavale. Letos smo že vnogo menje plačali s prvim januarom pa, gda stopi nov davčni zakon v valavo, plačamo za dobro tretino menje kak do zdaj. Zakaj so nam pa prvle ne takši nebes spravlali? I što prerazmi, kakšega pomena je za našo krajino okrožno sodišče i popuna gimnazija, ka samo od naši lüdi lehko z vsem vüpanjom čakamo, lehko pove, da so to cilo inačiša nebesa kak so nam je prvle spravlali.

Teško je meti zdaj državno oblast v rokaj.

Vso politiko v našoj državi so ravno Pribičevičovi i Radičovi lüdje pritirali tak daleč, da je moralo priti do strelov v narodnoj

Gimnazijski kuratorij.

Lokalni šolski odbor v M Soboti, se je na svojoj zadnjoj seji 18. septembra toga leta prekrsto. Skleno je, da završe svoje dozdajšnje ime i si da novo: Gimnazijski kuratorij v M. Soboti. (Kuratorij je latinska reč i pomeni oskrbništvo). Zakaj to?

Dozdajšnje ime: „Lokalni šolski odbor," je ne ščista odgovarjalo tistim namenom, štere je meo te odbor. Toga imena si te odbor tüdi ne sam dao, nego je dobo z uradnim dopisom, v šterom je bilo izdano dovoljenje, da se otvorijo privatni višji razredi na našoj gimnaziji. V tom dopisi je bilo med drügim povedano, da nosi vse stroške za vzdrževanje razredov, kak tüdi za nastavnike *„Lokalni šolski odbor."* Na te način je prišlo do toga imena.

Ar pa iz dozdajšnjega imena ne bilo mogoče točno razvideti, kakši so cili toga odbora, zato je odbor odločo, da bo od zdaj naprej njegovo ime: *„Gimnazijski kuratorij v M. Soboti."* Prvejše ime je bilo bole splošno, iz toga zdajšnjega imena se pa bole jasno vidi, kakše cile zasledüje kuratorij.

Čiravno je večini znano, kakše cile je meo Lokalni šolski odbor, ali kakše cile ma zdaj Gimnazijski kuratorij, bo dobro, če je poglednemo ešče ednok, da tem bole spoznamo njüvo važnost.

Prva naloga, štero si je postavo, je ta, da dosegne, da postanejo višiši razredi kem prvle državni i da prevzeme vse stroške za njüvo vzdrževanje država na svoje rame.

Drüga naloga Gimnazijskoga kuratorija je pa, da poišče sredstva i zgradi nove moderne gimnazijske prostore, šteri naj v vsem odgovarjajo svojemi nameni.

To si je postavo za nalogo Gimnazijski kuratorij. Od podpore vse Slovenske krajine je pa odvisno, gda izpuni kuratorij te svoje velke naloge.

„Šolnina".

Na zadnjoj seji gimnazijskoga kuratorija so se rešavale tüdi prošnje tisti dijakov, šteri so prosili za znižanje „šolaine." Vloženi je bilo vsega 42 prošenj i to iz petoga razreda 21, iz šestoga 10, iz sedmoga 7 i iz osmoga 4. Posamezni tej razredi majo dijakov: peti razred 36, šesti 16, sedmi 15, osmi 11; skupno vsi višisi razredi 78 dijakov! Za znižanje je ne prosilo 36 dijakov. Rešeni prošenj je bilo 30 i to 14 petošolcom, 6 šestošolcom, 6 sedmošolcom i 4 osmošolcom. Vsi tej, štérim so prošnje ugodno rešene bodo plačüvali na mesec samo 50 Din drügi pa po 100 Din. Za pokritje stroškov pri vzdržavanji višiši razredov, dukeč teh razredov ne prevzeme država ali se pa ne dobi kakša drüga vekša podpora, štera bi te stroške pokrila. Ta šolnina se mora plačati do 25. vsakoga meseca po položnici.

Naša gimnazija

Vsi znamo, da je zdajšnja gimnazijska zidina, ne bila zidina za popuna srednješolski zavod ali osemrazredno gimnazijo, nego za štirirazredno meščansko šolo. V ednoj gimniaziji je navadno vsigdar več dijakov, se dijaki več včijo, trbe več prostorov za dijake za knjižnico, kabinete i tak naprej v gimnaziji je tüdi več profesorov kak na meščaeskoj šoli. Zato zdajšnja gimnazijska zidina nikek nemre odgovarjati ne po svoji prostoraj ešče menje pa po svojoj velikoči vsem potrebščinam gimnazije iz ednoga kratkoga vzroka, ar je ne bila v te namen zidana.

Že zdaj nemajo vsi dijaki mesta v toj zidini, nego sta dva razreda nastanjeniva v evangeličanskoj šoli. Zato mislijo vsi, šterim je pri srci naša gimnazija i vzgoja naše mladine na to, da se postavi kem prvle zidina, štera bi odgovarja vsem potrebščinam gimnazije.

Kak vse kaže, postane naša gimnazija v kratkom časi v celoti državna. Letos mamo popuno osemrazredno gimnazijo, nego višiše razrede moramo mi sami vzdrževati. Kaže se pa, da bodo naše vnoge prošnje i zahteve mele te uspeh, da v kratkom časi prevzeme država vse stroške za vzdrževanje gimnazije, zidino si bomo pa morali mi sami postaviti. I to mi tüdi včinimo.

Že vnogo naši občin je izjavilo svojo pripravnost, da dajo drage vole za gimnazijo tisto šumo, štera pride na nje. Gda pa povemo, da ta šuma nede velka, ar se bo plačüvala v kakši peti letaj, i bogatejše občine plačajo nikelko več, siromaškejše pa menje, te že naprej lehko povemo, da nede niti edne občine v našoj krajini, štera bi nam delala to sramoto do svoji dve do pet jezero dinarov ne bi mogla dati kakši pet let po redi. Bogatejše občine pa lehko vse plačajo v ednom leti.

Pokažemo pa sveti, da zna naša krajina ravnotak dati te, gda trbe i gde trbe, kak to delajo drüge od nas prednjejše krajine. Pokažemo, da mi zahtevamo tisto, ka nam ide, damo pa tüdi, ka je naša dužnost.

skupščini. Toga dejanja so ne krivi samo Puniša Račič, nego tüdi tisti lüdje, šteri so vročekrvnoga i nepremišlenoga Račiča pripravili do toga dela. I po tom strašnom strelanji, šteroga v našoj državi nišče ne odobrava, je dobo oblast v državi v svoje roke dr. Korošec. Dobo je pa to oblast zato v svoje roke, ar majo v njega vsi največ zavüpanja, da s svojov razmetnostjov, poštenostjov i nesebičnostjov pripomore najbole k tomi, da se v državo povrné red i mir.

Vidimo, da je Pribičeviči i radičovcom ne za mér i red. Oni največ kruglic dobijo te, gda je v državi kaj ne v rédi. Oni lüdem nemrejo pokazati kakšega hasnovitoga dela zató pa živijo samo od toga, da lüdem kažejo gde je kaj slaboga v državi i če bodo nje volili, te pridejo včasi istinska nebesa na zemlo. Na žalost je v našoj državi dosta takši lüdi, šteri vse verjejo, ka njim tej voditelje obečajo. Tak so vervali nigda na državo brez dače, brez vojakov brez žandarov i na takše bogastvo, da bo lehko najsirmaškejši človek vsakši den edno gosko jo, če bo nje volo. Zdaj pa verjejo, da bo dr. Korošec vsem imanja tržo i po sveti tirao če bo ešče dugo na vladi.

Na žalost so zdaj ne najbogše prilike, gda je dobo oblast v svoje roke eden Slovenec, eden z med nas, ki nas je najmenje med jugoslovani, na koj smo lehko ponosni. Prilike pa gračüjejo že bogše. V državo se vrača mér i red, to vsi čütimo. Vüpamo se pa, da se prilike v našoj državi naskori zbogšajo i če bo te tüdi meo naš človek državne vajeti v rokaj, bo lehko vsakši vido, da bodo vse inačiša nebesa v našoj državi kak te, gda so meli oblast naši nasprotniki v svoji rokaj.

NEDELA.

(Po risalaj osemnajsta. Evang. sv. Mateja 9, 1—8.) V tisti časaj stopo je Jezuš v ladjico i se je prepelao i prišao v svoje mesto. I glej, prinesli so njemi z žlakom vdarjenoga, ležečega na posteli. I gda je Jezuš vido vero njüvo, pravo je z žlakom vdarjenomi: »Zavüpaj sin, odpüščeni so grehi tvoji.« I ništerni z med simarov so pravili sami pri sebi: »Te Boga preklinja.« I gda je Jezuš vido misli njüve, pravo je: »Zakaj mislite hüdo v srcaj svoji? Ka je ležej povedati: Odpüščeni so ti grehi tvoji ali praviti: Vstani i hodi? Da pa bote znali, da ma Sin človeči oblast na zemli odpüščati grehe, (potom pravi z žlakom vdarjenomi): Vstani, vzemi posteo svojo i idi na dom svoj.« I vstano je i šo na svoj dom. Gda so pa vnožine to videle, so se sprestrašile i dičile Boga, šteri je dao takšo oblast lüdem.

Navuk: Vera v pomoč božo dela čüdovite reči.

Murska Sobota.

— **Novi profesori nameščeni.** Gimnazijski kuratorij je na svojoj seji dne 18. t. m. nastavo na višiših razredih naše gimnazije sledeče gospode profesore: g. Leona Detelo, g. Albina Malija i g. Staneta Melihara.

— **Ali se resan ne mogoče odvaditi?** Že v predzadnjoj številki naši novin smo obsodili jako grdo navado ništerni sobočki gospodinj, da grdo vodo kratkomalo peliskajo skoz oken ali dver na cesto. Nego kak vidimo, za to cigansko navado se ništerni naši sobočanci jako malo brigajo. I Sobota misli, v najkračišem časi postati mesto? Do zdaj smo takši slučajov ne z imeni pisali, povemo pa, da v prišestnom to znamo včiniti i bo sigurno pomagalo. Tak je naprliko zadnjo nedelo okoli pol devete zvečer na Aleksandrovo cesto palig peliščila edna znana gospodinja iz svojega lokala velko porcijo zamazane vode. Če se bo to ešče godilo, pozovemo tüdi obrtno oblast, da takšim lüdem malo na prste stopi.

— **Blato.** Hvala Bogi na tom smo bogati. Posebno bogata je v tom pogledi Kolodvorska ulica. Vsakši potnik, šteri pride v naš varaš vidi, pred seov najprvle morje blata na to si pa začne treti glavo, ali mora to zdaj sam preplavati, ali pa išče če nega gde kre kraja kakšega broda, s šterim bi prevažali lüdi prek ceste. Da pa tej lüdje ne bi mislili, da mi resan nika ne skrbimo za ceste, mamo kre kraja lepe küpe šodra navoženoga. Nego samo kre kraja, ar bi se na sredi ceste od blata zamazao.

Slovenska Krajina.

— **Tretjerednikom.** Oktobra 7. dnes tjeden ob poltreh je navuk za tretjired v Črensovcih. Po večernici je kongres ali spravišče tretjerednikov, na šterom se bo govorilo od „Doma sv. Frančiška." Ne samo tretjeredniki, nego vsi ste povabljeni na to spravišče. Na tem se bo dao račun od darov, štere smo dozdaj dobili i vse drügo potrebno pogučalo od toga lepoga dela smiljenosti. Par lepih pesmih se med tem tüdi spopeva, če nam vremen i čas dovoli. Vse bo pri cerkvi. Če bo slabo vreme, pa se v cerkvi naznani, kde se obdrži spravišče.

— **Drügo nabiranje na »Dom sv. Frančiška«** je vsako leto okoli Perencovoga to je 4. oktobra. Prosimo vse dobre düše, naj se v teh dnevih ne spozabijo z naših sirot, naj nam kaj poklonijo, ka prevüpajo i premorejo. Ki za sirote da, da na največši interes.

— **Naročniki se opominajo,** ka brez odlašanja plačajo zaostalo naročnino. *Zadnji frtao je tü.* Čeke smo vsem poslali.

— **Širitele prosimo,** naj sterjajo zaostalo naročnino, zadnji frtao je tü. Čeke smo njim doposlali.

— **Bogojina.** 30. sept. v nedelo večer ob 8. uri priredi izobraževalni odsek bogojanskoga Orla s skioptičnim aparatom poučno i šaljivo predavanje s slikami. Vabimo vse domače i bližanje na to novo predavanje.

— **Rankovci.** V zadnjoj številki naši novin, smo že prekesno vidli napako gde smo zapisali, da je bila otvorjena telefonska centrala v Renkovci. Lüdje, šteri te občine poznajo, so včasi znali, da je to tiskovna napaka i da se je ta otvoritev vršila v Rankovci ne v Renkovci

— **Cankova.** Že bo skoro 4 mesece, kak nam je Vsemögoči poslao velko točo. Bilo je to 5. junija gda nas je zadela največša nesreča po tom nas je pa ošče dvakrat obiskala. Vse nam je bilo vničeno: silje, sadje, gorice, pa tüdi hrami so trpeli vnogo škode. Z največším strahom smo gledali v bodočnost, dukeč smo nej dobili prvo pomoč. Mariborski oblastni odbor nam je poslao hajdino i proso, zdaj smo pa dobili pšenico i žito. Vse zrnje je jako lepo i s tem, da smo si lehko zdaj brez penez vse preskrbeli, nam je jako dosta pomagano. V deseti letaj siromak človek nikak že plača, zdaj včasi nam pa to nikak ne bilo mogoče. Zato se na tom mesti najsrčnejše zahvalimo velikodušnosti mariborskoga oblastnoga odbora, poleg pa čütimo tüdi dužnost, zahvaliti se našemi domačemi kaplani gospodi Oberžani. Iz dna düše se njemi zahvaljüjemo za vso skrb, vse poti pri podpori za nas i za vso tolažbo v tej teški časaj. Njegovi dobrot ne pozabimo nigdar.

— **Gradišče.** Tüdi naša občina se gible zato se tüdi mi nikelko oglasimo v Novinaj. Preminočo nedelo zadvečara smo prišli vküp na pozvanje našega župana g. Franca Vučkiča, da si ustanovimo domače gasilno drüštvo. Zbralo se nas je preci moškov gda nas je g. Zahar iz Rankovec, načelnik strükovske gasilne župe pozdravo i nam v lepom govori razložo pomen i namen gasilni drüštev. K novomi drüštvi je pristopilo včasi 24 članov zmed šteri smo si zvolili novi odbor. Za predsednika je zvoleni g. Flegar Janoš, za povelnika Idič Jožef, blagajnik Horvat Karol, tajnik Lutarič Janez, odbornika pa Graj Janez i Kous Franc. Vüpamo se, da bo drüštvo lepo delalo ne kak ništerne gasilna drüštva šteri glavno delo je prirejati veselice s pijančüvanjom. V lepom deli bo drüštvo vživalo podporo vsej naši pošteni lüdi.

Po JOS. JURČIČI:

Sosedov sin.

III.

Senje v kakšoj vekšoj slovenskoj občini je za lüdi cele okrogline jako imeniten den i má nekaj svétešnjega na sebi. Veseli se ga kmet, šteri je pred letom küpo mlade bikece i telička, je podkrmo i vüpa, da z dobrim dobičkom oda. Veselijo se ga deca, ar znajo da njim mati, štera so šli küpüvat nikelko kühinjske posode i svetešnje obleke, prinesejo tüdi kakšo figico, cuker, rdečo trompetico i ešče kaj drügo lepoga. Veselijo se ga pa tüdi že nikelko odraščeni dečki i dekline, šteri si majo med seov dostakrat vnogokaj povedati, pa nega vsigdar prilike za to.

Smrekarova Franca se je tüdi spravila za senje, ne pa zavolo svoji prosilcov, šteri je mela vnogo, nego záto, ar so mati šteli da spoküpi ništerne reči, štere so pri hiži potrebne.

„Ne pozabi mi naprštnjek!" so zézvali preci debela mati Smrekarca i z radostjov gledali za lepov, svetešnje oblečenov hčerjov, štera je stopala doli po ogračeki.

»Znam«, odgovori deklina.

»Znaš, poišči očo i se ž njim domo pripelaj. Če ga nika neboš trücala, ostane pri pijancaj, i pride v noči domo. Samo sili i rataj ga, naj naskori domo pride.

»Mo že.«

Mati ido nazaj v hižo, hči se pa obrne proti bližanjoj peškoj poti, štera vodi naravnoč proti trgi.

Francika je bila jedino dete Smrekarovoga Antona. Vsi drügi so njemi spomrli v dečinski letaj. Dao jo je dve leti v mesto v šolo, da se je navčila šteti, pisati i ešče drügo, ka je dnesden dobroj vertinji potrebno. Žmetni kmečki del jo je ravno ne silo delati, nego itak je morala znati za vse prijeti i biti vsešerom, zato ka so oča pravili: vertinja je ne ravno dobra, če samo gleda, kak drügi delajo i vsigdar doma küči. Lüdje, šteri so jo tak večkrat pri kakšem deli vidli, so si gučali: ta znankar ne ve, kelko jezerk bo mela i bi lehko raj v senci sedela.

Kak vse matere rade svojim hčeram življenje lejšajo, i je varjejo od preobilnoga trüda, tak tüdi Smrekarici ne bilo po voli da bi bila njena Franca ravnotak ženjica, kak drüge dekline, štere nemajo takši staršov. Nego Anton, njeni mož, je pri takši prilikaj vdaro z petov i kratko pravo: »Takšo ščem meti.« I žena je znala, da proti tomi nega več reči.

Za Franico i njeni značaj je pa bila to očova vola važna. Delo i tovarišija s siromaškejšimi deklinami i dečki, sta jo branila tiste votle gizde štera se prime dece bogatejši roditelov proti siromaškejšim. Ednako delo, ednake prilike nas včijo, da smo vsi lüdje, da so zvünešnje srečne ali menje srečne razmere samo slučajne i da mora človek sebe po lastivnoj vrednosti ceniti ne pa po tistom imanji, šteroga si je ne sam spravo.

Gučala je rada z vsakšim i od vsakše reči. Zato so jo ljüdje radi meli i ešče stare ženske, štere celi svet oglodajo so ne znale nika slaboga od nje povedati, razen mogoče, da njoj niti eden voglednik ne po voli čiravno bi si mela zbrati iz telke vnožine, kelko se ji je že oglasilo pri njoj.

Ne samo velko imanje, štero je mela Franca dobiti je vleklo voglednike v Smrekarovo hižo; deklina z čarnimi očmi, lepim pravilnim obrazom, kakši se ne najde vsešerom, s punim, gibkim zrasom, bila je sama na sebi vsakšega poštenoga moža vredna.

Gda je tak šla po peš poti med njivami, z belim, na robaj rdeče obšitim robcom v roki, šümela je njena na pol svilena obleka, prepelica je prepelela v detelici, škrjanček je prepevao visiko nad zelenim siljom, ona sama je pa bila zamišlena Bog zna v kakšo miseo. Zato je ne čüla včasi, da nekak ide za njov, da jó je že dvakrat zezvao.

»Ka se tak paščiš?«

Obrne se, i gda vidi, da je mladi poznanec, pravi: „Ideš tüdi ti na senje? Ševan? Pa stopi malo, da va šla vküp."

„Že ozdaléč sam te zvao, pa si dnes tak nekam gizdava, da si ne štela počakati".

»Nesam te čüla, resan da ne."

„Smem vštric iti?"

„Vej sva pa ne v svaji mislim. Kregala sva se ne nigdar, žao reči sam ti ne povedala, včinila tüdi ne kaj takšega, pa ti meni tüdi ne. Zakaj bi pa te ne šla vküp? Konči strah naj nede če sva dva i lehko si pomoreva, če bi prišla kakša sila; ne?« pravi deklina.

»No, takšega straha pa mislim že nede, da bi mi tebe vzeo. Pogledno bi ga prvlé nikelko!" odgovori dečko i veselje njemi posine iz oči.

(Dalje sledi.)

— **Tišina.** V nedelo, 7. oktobra ob 3. vöri popoldnevi bo meo g. upravitel Antauer v šoli predavanje od včelarstva. Člani čebelarskoga drüštva i vsi prijateli iskreno vableni.

— **Zavüpniški sestanki.** Preminoči četrtek sta se vršila v Čerensovci i Soboti nadvse dobro obiskaniva zavüpniškiva sestanka. Poročala sta pri obema naš domači g. poslanec Kleki Jožef i g. poslanec Franjo Žebot iz Maribora. Vsi zavüpniki so soglasno odobravali politiko naše stranke posebno njenoga voditela dr. Korošca, šteromi so poslali z obej sestankov pozdrave i odobravanje njegovomi deli. Delo naše stranke se vsešerom pozna kak šteč bi naši nasprotniki radi med lüdmi to zmenšali. Sami so ešče nigdar nika ne napravili razen toga, da so lüdstvi čiduže vekša bremena nalagali, zdaj bi pa radi proti našim lüdem nekaj mrmrali. Vidi se pa ravno na takši sestankaj, da je naše lüdstvo trdno ijse ne da preslepiti od vsakšega siromačeka.

— **Cven pri Lotmerki.** V nedelo 23. toga meseca se je ločo od nas na drügi svet g. Franc Puconja, poštena kmečka korenika v 68 leti svoje starosti. Od njega je že svoje dni naš prleški pesnik g. plebanoš Peter Skuhala v svoji popevkaj, gde opevle cvenarske rojake napisao: „Püconja mali — ali korajžen, v žepi ma srebrne — v škrinji pa zlate, v kleti ma sodov sto do dna nalitih rujnega vinčeka — kapljo sladko." Pokojni je bio član prvoga tamburaškoga drüštva v Sloveniji pod vodstvom nadučitela Schneidera pred 40 leti. Bio je pošteni, mirolüben, dober i gostolüben pa vsigdar dobre vole. Naj v miri počiva.

— **Odranci.** Velka novina za deco se je pripetila tü, gda je pri ednoj hiži na čüden način prišao mali gudek na streho pri štalaj tam bežao vdiljek po slemeni, dukeč se je ne od lüdi zosagao i spadno dol. Ostao je pa živ i zdrav. No i to dečinsko novino je poslao našemi uredniki eden vrli mali šolar, ka je urednika najboje razveselilo.

— **Müra je narasla** po zadnjem deževji i znova se kaže nevarnost da se pri Petanjcih razleje voda po njivaj i vesnicaj v našo ogrumno škodo, če se tüdi tü kem prvle ne zvršijo potrebna regulacijska dela. Proti Bistricam i gori proti Austriji se že vse dela, zato prosimo tüdi mi Oblastni odbor, naj nam kem prvle priskoči na pomoč, kak nam je že to obečano. Z malimi stroški se ešče zdaj lehko odstrani velka nevarnost, dukeč ne pride na pomoč država z rednimi vekšimi regulacijskimi deli.

— **Telefonska centrala i Dobrovnik.** Že par let se guči od jako potrebne telefonske zveze Beltinci—Turnišči—Dobrovnik. I gda se že na vse strani naše krajine gradijo telefonske zveze, Turnišče i Dobrovnik nikak nemreta priti do toga. Zvedeli smo, da bi ta napelava z vsemi aparati koštala okoli 160 jezero dinarov. Poštna uprava je pripravlena dati k tomi 125 jezero, 35 jezero naj bi pa dale te občine, zato ka to delajo tüdi vse drüge občine, štere so tak srečne da dobijo telefonsko zvezo ar od toga največ haska itak samo občine majo. Zvedeli smo tüdi, da je turniška občina drage vole pripravna dati na njo pripadajoči del, v Dobrovniki pa lekar pravijo, da njim ne trbe telefona i či ga ešče pošta meti, naj si ga zgradi na svoje stroške. Čüdno je pri tom tüdi to, da so pred leti v Dobrovniki obečali 80 jezero dinarov naj njim samo telefon napelajo, zdaj pa od toga več nika neščejo čüti. Poštna uprava je pa zdaj te vole, da napela telefonsko zvezo v Turnišče i od tam prek v Bogojino, gde se v kratkom časi odpre pošta i če bo Dobrovnik gda što meti telefon, de si ga morao na svoje stroške napelati. V kratkom časi bodo zvezane vse vekše občine v našoj krajini s telefonom. Do novoga leta bodo mele telegraf i telefon, kelko ešče nemajo občine: Hodoš, Rankovci, Mačkovci, Cankova, Puconci, Prosenjakovci, Martjanci, Petrovci, Dol. Lendava, Črensovci, Beltinci, Murska Sobota, Bodonci, Rogašovci, Gornja Lendava. Z vsemi kraji v našoj krajini bomo v najkračišem časi lehko z domi gučali i sramota bi bila za Dobrovnik če bo to edina občina, štera bi se te moderne naprave branila.

Zdravje.

Škrlatica v Slovenski krajini.

Na članek v Slovencu z dne 20 9. 1928., štev. 215, pod naslovom »Ali res ni mogoče?!« podajam sledeče pojasnilo:

Da se morebitno nekateri Sobočanci vznemirjajo zavoljo hipne razširjenosti škrlatice v Murski Soboti in da škrlatica vkljub sanitetnim odredbam (devetdnevni kontumac, izolacija vsakega v obče kužnega obolenja v bolnici in varstveno cepljenje) dalje širi, je uvidevno, ker je obolenje za škrlatico v splošnem vedno zvezano s smrtno nevarnostjo.

Opozarjam pa na sledeče okolščine, ki naj služijo za presojo razširjenosti škrlatice v Prekmurju:

Škrlatica, ki se pojavlja od začetka leta 1926. naprej v precejšnjem številu, je bila poprej v Prekmurju skoro nepoznana bolezen. Leta 1926. je vzplamtela škrlatica hipno v epidemični obliki in je od 145 obolenj za škrlatico umrlo 62 slučajev.

Po strokovnih razpravah o kužnih boleznih so taka nenadna kužna obolenja v večjem številu in z razmeroma visoko umrljivostjo tolmačiti tako, da je ljudstvo vsled redkih obolenj za škrlatico v razdobju več desétletij že izgubilo imuniteto. V krajih, kjer so slučaji obolenj pogostejši, so vedno obolenja milejšega značaja in z redkimi smrtnimi izidi. Tako je opažati tudi v Prekmurju po zadnji epidemiji škrlatice v letu 1926. da so obolenja iz leta 1927 in 1928 lažjega poteka in so zelo redki smrtni slučaji. Tako je v letu 1927 obolelo 37 oseb in jih je umrlo le 7, t. j. 18%, dočim je umrlo v letu 1926 40%. V tekočem letu jih je zbolelo dosedaj 19 z dvema smrtnima slučajima, t. j. 10·5%.

Pripominjam tudi, da so bile leta 1926 cepljene skoraj vse osebe do 18. leta starosti proti škrlatici v celem srezu, kar ima sedaj po dveh letih kot dobro posledico, da so obolenja za škrlatico popolnoma lahkega značaja brez vsakih komplikacij. Cepljenje je bilo izvršeno v letu 1926 na odredbo g. dr. Iva Pirca, šefa higijenskega zavoda v Ljubljani.

Da pa ljudje in tudi izobraženci nimajo pravega zaupanja v cepljenje, je vzrok ta, da je cepljenje proti škrlatici še razmeroma mlado medicinsko odkritje v prid človeštvu in da je še premalo izkušenj glede trajanja imunitete. Tudi način cepljenja, t. j. trikratno vbadanje igle pod kožo odvrača od cepljenja ljudi, kateri smatrajo trikratno vbrizgovanje toksina še pogostoma za hudo trpinčenje otrok, katero naziranje pa nikakor ni v skladu z dobrimi varnostnimi posledicami cepljenja, katerega plodonosni sad že opažamo pri letošnjih obolenjih. Po današnjih izkušnjah pač traja imuniteta proti škrlatici najmanje 2 leti, a mogoče tudi celo življenje, nastopi pa še le po drugem ali tretjem mesecu po zadnji (t. j. po tretji) imunizatorni injekciji. Od cele Slovenije se je v Prekmurju še največ propagiralo in izvršilo cepljenja proti škrlatici, pa ljudje še vedno ne kažejo pravega razumevanja iz že poprej navedenih razlogov.

Hipno se vrši na državni realni gimnaziji v Murski Soboti varstveno cepljenje proti škrlatici in cepljenje okoli 300 učencev ni imelo nobenih resnejših obolenj razen tu pa tam kako povišano temperaturo, malenkosten glavobol, parkratno bljuvanje, lahki redki spuščaji po telesu ali malo porudečeno žrelo, kar pa je po poldnevnem trajanju minulo, ne da bi ostavilo kake posledice.

Toliko naj zadostuje v pojasnilo piscu uvodoma navedenoga članka.

Sreski sanitetni referent:
Dr. JOSIP GLANČNIK.

Dijaško polje.

3 dni peš po Goričanskem od 16. do 18. avg.

V.

Kako dobro razpoloženi smo bili to jutro, se ne da primerjati s prejšnjim dnevom. Kako smo preveč potrebovali čistega i svežega zraka. Vse to smo imeli sedaj na razpolagó, le vživati in okoristiti se nam je trebalo. In to smo se. Vsako razgledno točko smo izrabili in vsaka nam je nudila drugo sliko čeprav istega kraja. Da se tudi telesno okrepčamo, smo kar naprej peli i vriskali. Zdelo se je, da tekmujemo, kdo bi ujel več goričkega ozona. Vse to uživanje nas je stalo le to, da smo si malo zblatili čevlje.

Mimo Srebrnoga brega smo jo udrihali proti Martinji. (Tu smo zopet križali pot s kolesarskega izleta.) Nekdo pravi, da je tu v Martinji nekje Kozar, dijak, večini poznan „Obiščimo ga, ker nam sicer lahko zameri", smo dejali in smo že korakali ob slovenski himni mimo zvonika v martinjsko dolino. »Tam dol je Kozarova hiža, tistoga, ka v šolo odi.« — »Ja tistoga.« »Tam štrta hiža, vej zidane štale ma.«

„Gospod Kozar?" kričimo, ko zagledamo zidane štale. . . . je doma?«, vpraša mamico njegov najbližji prijatelj iz Martinišča. — »Ja doma je v hiži je.« » . . . , odi vö!« — ga kliče mamica. Toda Kozarov . . . je nekoliko boječ in brez dvoma smo iznenadili, zato ga ni bilo iz sebe. »Hodte notri«, denejo mati na pragi. No pa gremo mi notri, če on noče ven. »Mogoče da niti ne bo zastonj«, je dejal nekdo na poltiho. »O, dobro zdravje . . . «, ga pozdravljamo po vrsti. „Ka kaj delaš?" ga obsipavamo s vprašanji. Medtem pa mati pobirajo piskričke z omare in jih nesejo nekam ven. „Sedte", pravi . . . . in gre tudi nekam ven. Glejte ga že gre s piskrički v rokah in polaga pred vsakega polnega mleka.

Pedagog je trenil z očmi i obenem dal znamenje za petje. Ko zapojemo par pesmi, so sosedje in bližnji oblegali okna in blagrovali Kozarovo hišo zaradi našega obiska.

Ko smo se primerno zahvalili za prepotrebno dobroto, smo jo mahnili v dolino proti trdkovski šoli. Seveda je šel nekaj časa z nami tudi Kozarov. Martinjska graba je odmevala od petja in vriskanja.

Blizu šole smo prišli na cesto, proti G. Lendavi. Tu se je kmalu ločil od nas Kozarov.

Naš cilj je bil sedaj priti preko Trdkove v Küzdoblanj. Zato smo zavili s ceste ob tisti grabi, ki je „bogata" na premogu proti Trdkovi. Pot je bila tu ob grabi zkozi gozd presneto slaba.

Čez dobre pol ure smo stali že pred trdkovsko dolino, ki nas je tako očarala, da smo kar ostrmeli nad prekrasno lego Trdkove.

Naš pedagog je bil ves vzhičen in je dejal, da se bo prosil na Trdkovo za učitelja, kakor hitro bo končal. To je krasna pokrajina; on se prej čudi tistemu, kdor ni zadovoljen s Trdkovo.

Ob tem divnem razgledu smo peli: Zeleni se gaj, Hej Slovani, kje so naše meje?, Hej Slovenci . . . itd. Vsi ljudje, ki so bili doma in na polju, prav vsi so postali pozorni in poslušali naše petje.

Bližji so prišli tudi k nam ter nas vpraševali, kdo smo, kam gremo. Niso mogli razumeti, da smo domačini in da tako lepo pojemo. „Več nam popevlite", so pravili.

(Dalje sledi.)

Pošta upravništva.

Frank Rožman, Cleveland. Dva kamla na „Dom sv. Frančiška" i 300 Din. naročnina *za leto 1929.* zahvalno sprejeli. Bog plačaj na bogatoj naročnini. Vi že na k leti naprej plačüjete, keliki so nam pa ešče na več let nazaj dužni. Da bi se ravnali vsi po vašem lepom zgledi. — **Stefan Türha, Ville de Roubax.** 25 frankov s zahvalnostjov sprejeli. Za letos vse v redi. — **Hozjan Jožef, Chicago 2011. So Allport Str. J. Tivadar, Beltinci. Kovač Peter, Trbovlje. Mataj Fr. Petanci. Vörös Karol, Pešta. Gomboc Jožef, Selo.** Vse zaželjene spremembe izvršili. — **Šadl Janoš, Večeslavci 71.** Poslali ste nam obprim 300 Din. A z toga se je plačalo samo 190 Din. na letos, ar ste na lani ešče 110 Din. bili dužni. Mi popüstimo vsakomi širiteli telko, ka plača poštnino, več ne moremo, liste naše pa itak brezplačno dobi. — **Sakovič Jožef, Zenkovci.** Pozabili ste na karti napisati, ka naj bi Vam pomagali. Naznanite nam. — **Marija Fujs, Zagreb.** Popravili. Hvala lepa za bogato naročnino, sirotam jo vračunamo. — **Alojz Janič, Beočin.** Peneze dobili, novine i M. List redno pošiljamo. Naslov mate štampani.

Senje v Veržeji.

Živinsko i kramarsko bo v soboto 29. septembra.

GOSPODARSTVO.

Penezi.

Na ljubljanskoj denarnoj borzi se plača za: 1 Amerikanski dolar 56·93 Din, 1 Nemška marka 13·57 Din, 1 Austrijski šiling 8·03 Din, 1 Vogrski pengö 9·92 Din, 1 Češka krona 1·69 Din, 1 Taljanska lira 2·97 Din, 1 Francuski frank 2·22 Din.

Pridelanje.

Zrnje. Proti konci preminočega tjedna so cene ameriškomi silji naednok močno poskočile. To se je pa opazilo včasi tüdi v našoj državi, kak smo že prvlé pisali, da se cene v našoj državi giblejo s cenami drügi držav. Tak je cena silji tüdi v našoj državi nikelko poskočila. Do zdaj so trgovci ne dosta küpüvali, nego so čakali če mogoče cena ešče bole spadne. Gda je pa cena amerikanskomi blagi poskočila, se paščijo trgovci tüdi doma küpüvati, dukeč je cena ne previsika. Ravno tak so začnoli velki državni mlini okoli Belgrada na novo vekše vnožine zrnja küpüvati i vse to cene samo zdigavle. Cena mele se je pa nika ne zdignola, po veči mestaj se je ešče po 10 par pri kili zmenšala. Mislijo, da cena meli ostane ešče dože časa na istoj višini kak je do zdaj, zrnje bo pa nikelko časa ešče raslo pri ceni.

Grah. Preci močno je iskanje i spitavanje ešče izdak za grahom. To pa záto, ar grah v našoj državi dozori za dober mesec prvlé kak pa na priliko na Vogrskom, Poljskom, Romunskom i v drügi državaj. I za mladim grahom je vseli vekše iskanje kak za starejšim. Cene grahi so črstve i to od 6·50 Din do 7·50 Din za različne vrste, nego gda pride grah iz teh držav, gde kesnej zori, na odajo, cene včasik nikelko popüstijo, ar je v tej državaj bila jako dobra letina za grah.

Sühe gobe. Pred tem deščom se je jako dosta gob spoküpilo po jako visoki cenaj. Po dežči so se pa cene včasih nikelko skrčile. Obprvim zavolo toga, ar so si trgovci preci znaküpili toga blaga, misleč, da nedo več rasle letos gobe, obdrügim pa tüdi záto ar so po tom dežči v ništerni krajaj včasi pognale nove gobe i se troštajo, da jih pali vnogo bode za odajo. Pri gobah pa jako pazijo na to, da so dobro posušene. V ništerni naši krajaj dobijo lüdjé vsakše leto lepe peneze za gobe, dostakrat njim pa premalo plačajo ar so ne na dober način posušene. Najbogše je, če so gobe na sunci pos šene; če je pa to ne mogoče, moramo vsigdár paziti na to, da se na jako zračnom prostori süšijo. Ništerni je v senci na prejo ali konec napelajo ka je tüdi jako pametno, ar samo dobro posušene gobe nam prinesejo zaslüženo lepo ceno.

Sadje. Slaba sadna letina se ešče izdak močno pozna pri cenaj. Sadje je drago, kak malo štero leto pred tem. Trgovci iz drügi držav pa posebno spitavlejo po lepom i z rokov branom sadji. Sadje odebrano po vrstaj i z rokov brano se jako visiko plačüje. V našoj krajini je po Goričkom sadje po večini od toče vničeno, zato ga vnogo nede za odajo. Pa tüdi tam, gde mamo sadje za odajo, navadno ne dobimo mi tiste cene za naše sadje kelko je vredno, ar ne beremo pravilno. Z rokov pobrano sadje se plačüje navadno po 3 do 4 krat drakše kak strošeno i skučeno sadje i za toga volo se nam že splača sadje z rokov brati. Nemamo pa mi ešče tüdi pravi domači trgovcov za sadje, šteri bi znali samo dobro sadje od lüdi spoküpiti i bi meli stalne trgovske zveze s sadnimi küpci. Mi smo ešče odvisni od različni mašetarov, šteri ednok spoküpijo vnožino sadja pri naši lüdej niti za polovico tiste cene ne, kak je sadje vredno, potom ji pa več nindri ne vidimo. To pa zato, ar je ž njimi ne zadovolen ne tržec pa ne küpec.

Grozdje. Letos se ne obeta ravno bogata letina grozdja, grozdja je bilo nikelko menje, zato je pa do zadnjega časa jako dobro kazalo. V našoj krajini je vcepleno grozdje po večini slabo obrodilo, šmarnica pa srednje dobro, v ništerni krajaj jako dobro. Po sosednom Štajerskom i Kranjskom so gorice tüdi menje obrodila kak ova leta, bilo je pa grozdje dobro i zdravo. V tom dežči ja pa jako začnolo pokati, i pravijo, da je v ništerni krajaj morajo včasi pobrati, ar bo ovači začnolo gniliti.

Živina. Čas jesenskoga odavanja živine je tü, pa vseednо kakšega vekšega gibanja v küpüvanji i odavanji ne zapazimo. Zavolo pomenkanja krme je cena nisika, pa tüdi zavolo toga, ar v Austrijo, štera je do zdaj največ naše živine spoküpila, jako malo odamo. Za našo živino se zanimajo zdaj močno Nemčija i Švica. Te države pa zahtevajo samo prvovrstno živino, zato tisti naši kmetje, štere izdak krmijo kakše hrvaške buše, nemrejo dosta računati s takšimi küpci. Kak pri sadji i drügom pridelanji tak mo prisiljeni ešče posebno pri živinj paziti na to, da bomo vzgajali prvovrstno blago. Države okoli nas se madernizirajo i či ščemo ž njimi dobro trgovino meti, moramo tüdi mi svoje gospodarstvo na moderni fundament postaviti. Samo na té način se nam obeta ležejše življenje.

Cene.

Zrnje Na ljubljanskoj blagovnoj borzi, vse samo ponüdbe, plačano v ednom meseci: Pšenica nova 285 do 290 Din. za oktober 300 do 308 Din. Mela nova 0 za 430 do 435 Din. Kukorica baška 345 do 348 Din amerikanska zacarinjena 300 do 303 Din. Oves, novi 265 do 270 Din, Ječmen baški, novi očiščeni 315 do 320 Din. Žito 295 do 298, Hajdina, očiščena 300 do 305.

Novi Sad, na blagovnoj borzi: Pšenica 242 do 265 Din. Oves 223 do 233 Din. Kukorica bač. 295 do 310 Din. Ječmen, bački, banatski i sremski 250 do 290 Din. Mela 00 350 do 370. Vse cene so vagonske i tam na mesti. Prevažanje se posebi zaračuna.

Živina. Jünci (biki 9—7 Din. Krave debele 6—5 Din. Krave za klobase 4—3 Din. Teoci 12—10 Din.

Svinje. Prasci 6 do 8 tjednov stari 200—300 Din. 3 do 4 meseca 350—440 Din, 5 do 7 mesecev 460—500 Din. Krmleniki živa vaga 9 do 12·50 Din, mrtva 14·50 do 17 Din.

Kokoši, piščanci. Kokoši v Ljubljani 20 do 35 Din, v Maribori 30 do 45 Din. Piščanci v Ljubljani 10 do 30 Din, v Maribori 15 do 30 Dinarov.

Krumpli v Ljubljani 2 Din za kg., v Maribori 1·50—1·25 Din.

Lük v Ljubljani 3 Din 1 kilo, v Maribori pa 2·50 Din.

Mleko. Na velko 1·25 d 2 Din, na placi 2 50 do 3Din.

Belice na velko 1 do 1·25 Din. na placi 1·25 do 1·50 Din

Med 15—18 do 25 Din kila.

Grozdje. Cena pri nas 8—12 Din, v Ljubljani 8—14 Din. Banatsko grozdje: portugiško 3—4 Din, navadno belo 4—5 Din, sortno grozdje 5—8 Din za 1 kg.

Sadje. Grüške 3—6 Din, Jaboka 3—5 Din, Breskvi 4—6 Din 1 kg Slive v Soboti liter 3 Din, v Maribori 1 kg. 5 do 7 Din. (V Maribori ji največ tržijo po 8 do 12 sliv za dinar.) Orehi 8 Din, za kg.

To so cene, kak se trži na drobno na placi. Cene na velko za jaboka i grüške 3 do 4 Din za kilo.

Les. Jeličova stebla 1 kub. meter na železničnoj postaji košta 225 Din. trami 270 Din. Hrastova drva 15·50 za 100 kil. Trda drva 140 do 160 Din kub. meter, mehka drva 60 do 120 Din. Za kub. meter.

Podperajte i čtite
„NOVINE“!

Izjava.

Podpisani izjavljam, da nisem plačnik za dolgove, katere je naredil in v slučaju, ako bi še naredil moj sin Jožef Kočar iz Beltinec. Opozarjam vsakega, da mu na moj račun nihče ne da na porgo ničesar.

Beltinci, dne 21. IX. 1928.

IVAN KOČAR
ključav. mojster v Beltincih.

Z-árende se dá

2 hiši z kühnjo, ali pa 1 hiša z kühnjo v Murski Soboti na pripravnom mesti. Več se zve v PREKMURSKOJ TISKARNI v M. Soboti.

Mali oglasi.

Sode

vseh velikosti ima vedno v zalogi po najnižjih cenah FRAN REPIČ sodarsko podjetje Ljubljana Trnovo. Pomočnike sprejme v trajno delo.

Dva mizarskiva vajenca

(tišlarskiva inaša) stariva 14 do 16 let iščem iz okrogline Gornji Slaveč. Več se zvedi v uredništvi Novin v Soboti.

Vajenca

dečka iz dobre hiže sprejmem L. VUKAN, hotel Krona D. Lendava.

Vsa popravila pri vöraj zgotovi dobro i fal z garancijov VACLAV PLAČEK v Murski Soboti, gostilna g. Baca.

Vsakovrstne sirove in svinjske kože
kupuje
po najvišji dnevni ceni
Franc Trautmann
Murska Sobota
Cerkvena ulica 191.

Kom. zaloga za Croatia Baterie, Badenia Freilaufe žepne svetilke i najbogša kresala (Feuerzeig)

PAVEL FLISAR, M. Sobota

Finomehanična i vörarska delavnica. Popravlajo se kresala, gramofoni, i vse v to stroko spadajoče mašine, ravnotak vsakovrstne vöre z 1 letnov garancijov. Niske cene! Dobro delo!

Amerikanci pozor!

Ste že prišli iz Amerike? Ali samo ščete priti? **Vaša prva skrb bodi, da si spravite kem lepši dom.** To pa dosegnete, či si date zozidati lepo, zdravo in kaj je najvažnejše fal **hižo.** Dnesden že vsi Amerikanci tak delajo. Obrnite se pismeno ali ustmeno na

g. FRANJO LEVAŠIČA,

zidarskoga podjetnika v DOLNJOJ LENDAVI št. 57. Jugoslavija. On i samo on, Vam napravi hižo, štera Vam bode po voli!

HALO! GVÜŠNO!

KMEČKA POSOJILNICA v M. Soboti
r. z. z n. z. (poleg špitala).

Hranilni vlog ma nad 1,500.000 Din., štere obrestüje

po 8% do 9%.

Vloge se sprejmejo od vsakoga. Dobroga stanja je pa nad 12,000.000 Dinarov.

Uradni dnevi so v tork, četrtek i v nedelo od 9—12 vöre.

Srečen je tisti, ki ma v gvüšnom mesti svoje peneze naložene.

Za PREKMURSKO TISKARNO v Murski Soboti IZIDOR HAHN. Izdajatelj KLEKL JOZEF. Urednik: FRANC BAJLEC.